ΠΡΟΣΦΙΛΑ · ΕΠΙΚΑΙΡΑ · ΕΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ · ΤΕΧΝΕΣ

Ειρήνη Ηλιοπούλου: Έχω δημιουργήσει έναν τόπο ονειρικό, στον οποίο θα ήθελα και εγώ η ίδια να κατοικήσω

Με αφορμή την τρέχουσα σεζονική της έκθεση στην Γκαλερί Σκουφά, η Ειρήνη Ηλιοπούλου μιλά στο artviews για τα νέα ενότητα έργων της με θέμα τη φάρφα και τον κόσμο των ζώων

06/02/2025

Η Ειρήνη Ηλιοπούλου

Συνέντευξη στη **Μαρωμάτη Καρδαρίδη**
Ιστορικός Τέχνης

Την περασμένη εβδομάδα εγκαινιάστηκε η νέα ατομική έκθεση της καταξιωμένης ζωγράφου Ειρήνης Ηλιοπούλου, με τον τίτλο «**H Κοινωνία της Μπέλας και του Χάρρι μια φάρφα**», στην **Γκαλερί Σκουφά** στο Κολωνάκι. Πλέον κόσμος πέρασε από το κατώφλι της γκαλερί για να θαυμάσει τα ζώα μιας φιλόξενης Φάρφας, που με μγάλη χαρά περμένουν τον επισκέπτη να γίνει μέλος της δικής τους κοινωνίας και να ταξιδέψει στους ονειρικούς κόσμους που κατοικούν. Τα ζώα της Ειρήνης Ηλιοπούλου στέκουν επήρεστα και εξιδιαλογάνονται την πρωινιαιές τους ασχολίες και τις πρακτικές της καθημερινότητάς τους. Το κάθε ζώο φέρει τη δική του ιστορία που ζητιάγεται μέσω από είκοσι πέντε ζωγραφικά έργα με ατμοσφαιρικές συνθέσεις και μια σειρά γλυπτών έργων.

Ειρήνη Ηλιοπούλου, "O Χάρρι"

Στη νέα της έκθεση συνδυάζει από την αισθητική και τη φαντασία της ένα κοινόχρηστο σύμπαν, εντελώς διαφορετικό από τους προηγούμενους εκκεντρικούς κόσμους της, που παρουσίασε στις προηγούμενες είκοσι ατομικές εκθέσεις της. Αυτή τη φορά οι πρωταγωνιστές της πατιούν στέρεα στη γη και κυκλοφορούν μέσα σε ένα φυσικό περβάλλον μιας φάρφας σε τόπους φαντασίας. Η κοινωνία της Μπέλας και του Χάρρι φιλοτεχνείται σε είκοσι πέντε μικρά και μεγάλα Ζωγραφικά έργα και εξδομήτα πέντε μικρά κεραμικά γλυπτά ζώων.

Η ιστορικός τέχνης Λουίζα Βαραπιδίκη αναφέρει στον κατάλογο που συνοδεύει την έκθεση

«Οι παραστατικές εικονογραφικές διατυπώσεις της αφηγούνται με εύληρη δίθθεση και δυναμικό ρεαλισμό, αν και κινούν μυαίζουν με ιδεαλιστικές δημιουργίες της φαντασίας: καθημερινές ιστορίες από το ζωικό βασίλειο και μας μεταφέρουν σε κόσμους ανείπτες και συνάμα ανοίκειους. Στις παραδοσιακές εικονογραφίες της, ανάμεσα στη Ζωική βλάστηση και στις υδάτινες περιοχές πρωτεύουν/νιστούν διάφορα ζώα μιας φανταστικής φάρφας (...). Οι πλημμυρισμένες στο φως συνθέσεις προβάλλουν δεξιοτεχνικά τα ζωοειδνα χρώματα της υπαίθρου και σε συνδυασμό με τις αέναες κινήσεις των ζώων σπαδίουν το σύνθημα της Συντάκτιας και χαρίζε της ζωής».

Ειρήνη Ηλιοπούλου, "Ιδρυματικό"

Σύνταντήματα της Ειρήνη Ηλιοπούλου στο εργαστήριό της στον Λουκιβήτιό και μάθησμε σχετικά με την κοινωνίματ της έκθεσης, κοίλες και της σχέσης της με τη ζωγραφική κατά τη διάρκεια των χρόνων.

– Κυρία Ηλιοπούλου, θα ήθελα να μου πείτε πως ξεκίνησε η ιδέα για αυτή την έκθεση με κεντρικό θέμα μια Φάρφα.

Η έμπνευσή μου για την έκθεση ξεκίνησε το 2020 από μερικά αχράδια που δημιούργησα παρατηρώντας τα ζωάκια της Κάσσου που περνούσανε μπροστά μου. Το 2021, μετά την τελευταία μου έκθεση στην Γκαλερί Σκουφά με τίτλο "Τίτιο Ενθάδε", πήρα μαζί μου πρός και ανάκα την πρώτη σπιάπιαχια με τα μικρά γλυπτά. Τα έργα στην Αθήνα και για τα επόμενα 3 καλοκαίρια ακολούθησε την ίδια διαδικασία με τα σχέδια και στη συνέχεια με τα γλυπτά. Θεώρησε ότι πρέπει κάπως να παρουσιαστούν και να συνθέσω μια ενότητα με Ζωγραφικά και γλυπτά έργα. Παράλληλα, συνέπεια με τη γεγονός ότι επιθυμούσα ιδιαίτερες να ξεκινάσω έργο που είχε δημιουργήσει στο παρελθόν. Έχαν που μου άρεσαν πολύ αλλά δεν έχω τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά. Θέλησε, λοιπόν, να το κάνω με ένα νέο βλέμμα, σχεδόν 20 χρόνια μετά και να εντάξω μέσα σε αυτό τα ζώα. Για παράδειγμα το έργο «Μπαταρίες», που αποκτούν κάτιες μέσα σε μια δεξιμενή λίχη νερού, αποτελεί έμπνευση από ένα παλιοκάτρο έργο μου με την ίδια δεξιμενή, δημιουργήσαν περίπου το 1995, στο οποίο όμως ανή για τις κάτιες απεικονιζότανε κάτι σαν ζωγραφιές. Είπαμε, το έργο «Ο Χάρρι με τις ντοματιές» που είναι μια παραλλαγή ενός έργου μου, στο οποίο κάτω από τις ντοματιές βρίσκεται ένας άντρας με πιάτα. Τα υπάλληλα τοπία είναι ευκίνες και τόπος φανταστικό από τη μυαλό μου εκτός από τα έργα «Εξοικείωση» με την αγελάδα και τα γκράφιτι στο πίσω μέρος κάθως μια μέρα περνώντας από τα Εξάρχεια παρατήρησα αυτόν τον χωρο και σκάρτηκα ότι είναι ιδανικός για τον αγελάδα.

"ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΙΑ ΜΟΝΑΣΙΑ. Η ΑΝΟΡΡΙΠΙΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΠΟΛΙΜΙΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΦΕΥΤΑΛΕΑ"

-Τα χλιπτά ζωάκια λειτούργησν ως μοντέλα για τις μεγαλύτερες ζωγραφικές συνθέσεις σας;

Βεβαίως, χρησιμοποίησα τα γλυπτά ζωάκια, όπως τον γιδοβοσκό Χάρη και τις κοτούλες, για να δημιουργήσω συνθέσεις και να τα μετατρέψω στον Ζωγραφικό κομβό. Ωστόσο, τα τοπία που έχω εντάξει τα ζώα είναι εντελώς φανταστικά. Ψάχνω να φτιάξω έναν χωρο που έχει και νοματά και χωρίζω και κομμες σε αυτόν να είναι ενταγμένοι. Έχω δημιουργήσει ενόν τόπο ονειρικό, στον οποίο θα ήθελα και εγώ η ίδια να κατοικήσω.

Ειρήνη Ηλιοπούλου, "Ο Χάρρι και οι ντοματιές πάν"

-Τα ονόματα Χάρης και *Μπέλα* πως προέκυψαν; Έσεις τα "βαφτίσατε"; Και ποια είναι η σχέση σας με τα ζώα;

Ναι, εγώ επέλεξα τα ονόματα τους. Το όνομα Χάρης θέλαν να παραπέμπει στη χαρά, σε κάτι που κάνει τους ανθρώπους ευτυχισμένους. Το όνομα Μπέλα το επέλεξα για να παραπέμπει στην ομορφιά της σχέλλας. Από μικρή ετερωφ μεγάλη σχέση για τα Ζώα αλλά δεν είχε την πολυτέλεια να τα πλησιάσω. Τώρα που μου δόθκαν αυτή ευκαιρία κατέλαβε ότι είναι πλάσματα με εξέχα συναισθηματική νοημοσύνη και ένιαι τόσο προκαβίες κάτι τα αντιλαμβάνοντα. Αξίζουν την σχέση, τη φροντίδα και τον σεβασμό μας και βέβαια και τα αντιμετωπίζουμε ισότιμα.

"ΣΤΕΝΑΧΩΡΙΕΜΑΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΒΛΑΝΕΙ ΕΚΑ ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΛΥΣΚΟΛΙΗ ΚΥΟΦΟΡΙΑ, ΟΜΩΣ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΧΕΙ ΛΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΚΙΛΙΚΕΣ, ΜΕ ΕΝΑΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ"

-Σε αυτή τη νέα ενότητα έργων σας δεν υπάρχει η ανθρώπινη παρουσία. Είναι κάτι που επιλέξατε εσκεμμένα ή άρθε φυσικά;

Μονάχα σε ένα έργο της έκθεσης υπάρχει η ανθρώπινη παρουσία, που απεικονιζόει ένα μικρό κοριτσάκι που βρίσκεται σε μια γεφυρα και φοντάσαμε μπροστά από μια αγελάδα. Σε προηγούμενες σειρές έχουν πιει έχει κάνει, όπως τα κηφηνάτα και αργότερα στην έκθεση του 2009 «Μικροί Τρόποι» με τα παιδιά και τις κοκκίνες, υπήρχε πολύ έντονη η ανθρώπινη παρουσία, ενώ σε κάποιες άλλες ενότητες έργων. Λιγότερο. Το έργο μου έχουν μια μοναξιά, αλλά θα έλεγα πως η ανθρώπινη παρουσία υπαινιγμάτεται και είναι πάντα φυσικάλα. Φανερώνεται από κάποιο σταυρέλι που μπορεί να υπάρχει μέσα στο έργο. Δεν έχω στόχευ ποτέ κάποιον ανθρωπο μπροστά μου με σκοπό να τον ζωγραφίσω, διότι δεν υπήρχε αυτή η επείγουσα ανάγκη που υπάρχει στη γωνιά του μυαλού για να ξεκινήσει ένα έργο.

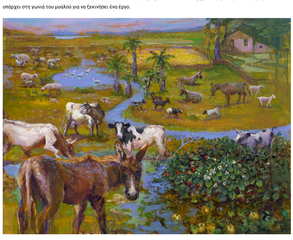

Ειρήνη Ηλιοπούλου

-Τα έργα σας είναι πάντα χαρούμενα και ιωσάδεζζα. Με ποιον τρόπο διαχειρίζοστε την θλίψη;

Μία ζωγραφίζοντας! Όταν μπαίνεις στο εργαστήριο δεν έχεις ούτε χαρά, ούτε θλίψη. Σπουδαγωμένος είναι δεν βιαίνει ένα έργο και έχει δύσκολη "κυοφορία", όμως το εργαστήριο έχει δικούς του κανόνες και κιλίκιες, με έναν ιδιαίτερα θεραπευτικό τρόπο. Αυτός είναι πηγαίνεις θλιμμένος ξεγνιέσαι και μπαίνεις σε έναν άλλον κόσμο από τον οποίο βγαίνεις θεραπευμένος. Το εργαστήριο είναι θεραπευτικό στην θλίψη και στον φυσικό. Μπορεί τα έργα μου να δείχνουν ότι είναι ιωσάδεζζα, αλλά δεν ανάγκαζζω κάν αυτό συμβαίνει και για τον εαυτό μου. Το γεγονός ότι έχω ανάμη μεγάλη και ίσως περισσότερη επιθυμία για τη ζωγραφική και δεν με έχει εγκαταλείψει, είναι μεγάλο δείχμα ιωσάδεζζα μέσα μου.

-Τι θα θέλατε να κρατήσετε ο επισκέπτης από αυτήν την έκθεση;

Χαρά! Θα ήθελα να πάει τη χαρά που είχα όταν έφτιαχνα αυτά τα έργα και να τη του μετάδοσα αυτήν την ενέργειά μου. Και ναμείο ποιο; Θέλω συμβίωση αυτή, δείτε ο θετική αντιπαράσταση του κόσμου είναι μεγάλη και βλέπω τους επισκέπτες ευτυχισμένους. Θέλω να παρμείνει εκείνη η ομόθεση χαράς και μάλιστης.

"ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΚΘΕΣΗ ΕΙΜΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ, ΠΛΗΡΗΣ ΜΕΣΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩ"

-Υπάρχει κάτι που θα θέλατε να δοκιμάσετε στη ζωγραφική σας και δε το έχετε κάνει;

Θα ήθελα να κάνω κάποιοι γλυπτικά. Τα κεραμικά που παρουσιάζω στην έκθεση, και μετ είναι μικρά γλυπτά, αλλά τα υλικά που χρησιμοποιώ είναι περισσοτέτικά υφίς πρός τα μέσαθος των γλυπτών που μπορώ να δημιουργήσω. Θα ήθελα κάν κάνω μεγαλύτερα μεγέθη και θα με ενδιαφέρει πολύ να ασχολήθω με αυτήν την τεχνική και να την μάθω. Έχω αρχίσει ήδη να συνεκτέρνω πληροφορίες; Διότι με ενδιαφέρει πραγματικά. Αυτό ωστόσο είναι κάτι που θα το δούμε στο μέλλον.

Ειρήνη Ηλιοπούλου

-Μπορείτε να ξεχωρίσετε κάποια ένθεση ή κάποια εικαστική σας περίοδο;

Η κάθε έκθεση είναι μια ιστορία και ένας κόκκινος ζωής. Δεν κάμχω ότι μπορώ να ξεχωρίσω κάποια έκθεση ή περίοδο. Σε κάθε έκθεση είμαι ολόκληρη, πλήρης μέσα μου για αυτό που δημιουργώ. Όλες είναι κξίσου σημαντικές για εμένα και δεν θα ήθελα να ακυρώσω καμία από αυτές.

-Τι θα συμβούλευτε τον νεότερο εαυτό σας όταν ξεκινούσατε την καριέρα σας στον χώρο της τέχνης;

Θα ήθελα να κάχω αρχίσω νωρίτερα τη Ζωγραφική, διότι αρχικά έκανα άλλες σπουδές, μπήκα στο πανεπιστήμιο και σπουδάσα φιλολογία. Ξεκίνησα να ζω μόνη μου από 18 χρονών, στην Αθήνα από τις σπουδαίες. Τη Ζωγραφική την ξεκίνησα περίπου 10 χρόνια αργότερα. Η οικογένειά μου ήταν υποστηρικτική και η μητέρα μου παρόλο που αρχικά φοβήτον στα πρώτα μου βήματα, στη συνέχεια με κάμβωνε και ήτεια πολύ χαρούμενη.

Info

Ειρήνη Ηλιοπούλου «Η Κοινωνία της Μπέλας και του Χάρρι μια φάρφα»
Διάρκεια έκθεσης: έως τις 8 Φεβρουαρίου 2025
Γκαλερί Σκουφά Σκουφά 4, Κολωνάκι, 10673

Ώρες λειτουργίας
Δευτέρα & Τετάρτη 10:00-16:00· Τρίτη & Πέμπτη 10:00-21:00
Παρασκευή 10:00-20:00 · Σάββατο 10:30-16:00